

101 Dalmates

per
Dodie Smith

Adaptat per Peter Bently
Il·lustrat per Steven Lenton

miau

HI HAVIA una vegada dos dàlmates
que es deien Pongo i Missis.

Vivien amb el senyor i la senyora Dearly
en una gran casa de Londres.

—Estimat Pongo —va dir un bon dia la Missis—.
Tindrem cadells!

Però la Missis no va tenir només **UN** cadell.

Ni dos.

ni tres.

En va tenir **quinze!**

El més gran era el Patch. Tenia cura del petit Cadpig,
el més menut de tots.

El Lucky era el més valent.

I la Roly Poly feia riure tothom.

Una tarda, va arribar una dona a la casa.
Es deia **Cruella de Vil**.

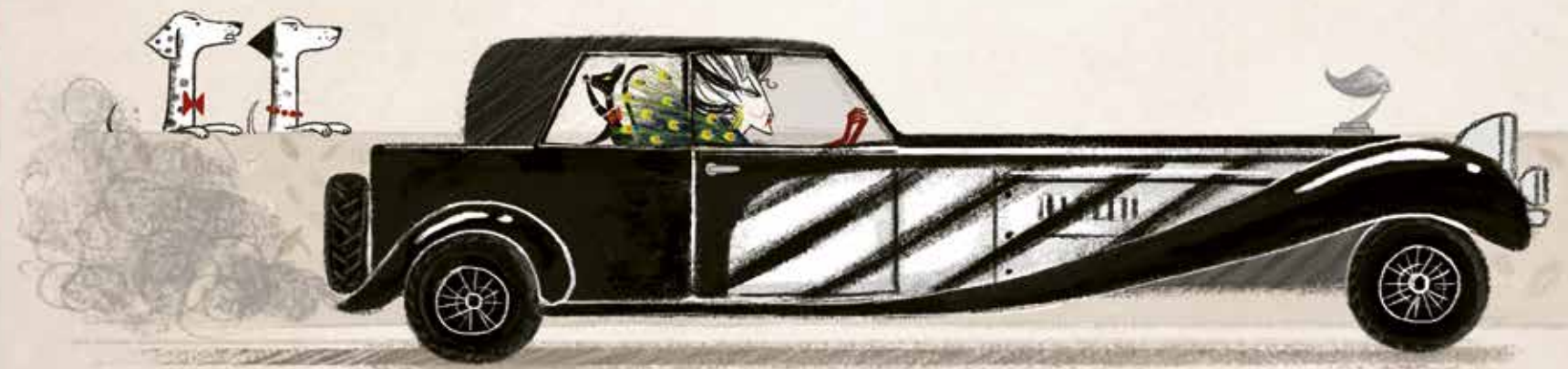
—Quins gossos més macos!
—va declarar la Cruella—
Els vull comprar tots!

—No els
volem vendre —va dir
el senyor Dearly
amb fermesa.

—Llàstima —va mormolar la Cruella en marxar—.
Serien un abric de pell preciós.

El Pongo va **grunyir**. —No m'agrada la Cruella de Vil —va dir.

—A mi tampoc —va declarar la Missis—. Faria posar
els pèls de punta als cadells!

Al cap d'una estona, el Pongo
i la Missis van sortir a fer un volt,
i en tornar van tenir
un desagradable ensurt...

—Potser s'han amagat
—va dir el Pongo.

No eren enlloc
de la casa.

—Han robat els meus pobres
cadells!
—va plorar la Missis.

Els senyors Dearly
van telefonar la policia.

Van posar anuncis
als diaris.

Però no va servir de res.
Els cadells havien desaparegut!

A whimsical illustration of a town at night. In the foreground, two Dalmatian dogs, Pongo and Missis, are sitting on a grassy hill, looking up at a tall street lamp. The town below is filled with colorful buildings, many of which have dogs on their roofs or balconies. A full moon is visible in the sky, and a small dog is seen on a hill in the distance. The scene is lit with a soft, warm glow from the street lamps and the moon.

Aquell vespre el Pongo i la Missis van seure
en un turó proper i van bordar.

—Ajuda! —cridaven.
—Han robat quinze
cadells de dàlmata!

Els van sentir molts gossos,
però no havien
vist els cadells.

Aleshores, de molt lluny, van sentir un vell gos d'atura.
—He vist els vostres cadells —va bordar amb veu aspra.
—Són en una casa anomenada Vila Infern!

—Hem d'anar a rescatar-los —va dir la Missis.
—Tens raó! —va assentir el Pongo—. Hi anirem aquesta nit.